

F. t. l. vedr. miljø og genteknologi

lige bemærkninger. Med udgangspunkt heri skal en vurdering af etiske hensyn omfatte:

- Økonomisk og kvalitativ gevinst
Genteknologien skal anvendes til gavn for mennesker, samfundet og den levende natur. Det er en forudsætning for, at eventuelle risici kan accepteres, at teknologien ikke blot indebærer økonomiske fordele, men også bidrager til større livskvalitet i form af f.eks. bedre fødevarer, bedre miljø eller forbedret sundhed.
- Autonomi, værdighed, integritet og sårbarhed
Ved anvendelse af genteknologien skal der tages hensyn til menneskers selvbestemmelsesret og værdighed og til menneskers, dyrs og naturens integritet og sårbarhed.
- Retfærdig fordeling af goder og byrder
Genteknologien skal anvendes, så den ikke stiller sig i vejen for bestræbelser på at skabe et samfund, hvor goder og byrder fordeles rimeligt. Dette hensyn gælder både inden for det enkelte samfund og i forhold til at skabe en udvikling, der er bæredygtig set i forhold til andre lande, herunder u-landene, og i forhold til fremtidige generationer.
- Medbestemmelse og åbenhed
Beslutninger om at anvende eller ikke at anvende genteknologien skal træffes i en åben proces, hvor der vises respekt for alle synspunkter.

Det foreslås, at disse grundprincipper inddrages ved fastsættelse af rammerne for genteknologiens anvendelse. Ifølge lovforslaget skal disse grundsten udgøre fundamentet for de etiske værdier, som kan inddrages ved fastsættelsen af rammerne for genteknologiens anvendelse.

Til nr. 3

Det foreslås, at »ernæring« udgår af lovens formålsbestemmelse. Baggrunden herfor er, at lovens §§ 11 og 12, som hidtil har reguleret levnedsmidler, hvorunder »ernæring« hører, nu er omfattet af lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevarerloven), jf. bekendtgørelse nr. 928 af 13. december 1999.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af at lovens § 11 er ophævet. Se i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 5

Ændringen af lovens § 6 er en konsekvens af, at §§ 11 og 12 er ophævet. Se hertil bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 6

Det foreslås, at godkendelseskompetencen efter den gældende lovs § 8, stk. 1, ændres, så det for fremtiden er miljøministeren, der træffer afgørelse om godkendelse af produktions-sager. I praksis vil kompetencen blive delegeret til Skov- og Naturstyrelsen.

Ifølge den gældende lovs § 8, stk. 1, er det amtsrådet, som godkender produktion, hvor der anvendes genetisk modificerede organismer. Miljøministeren har imidlertid siden lovens vedtagelse i medfør af lovens § 28, stk. 1, indkaldt alle sager om produktion til central godkendelse. Baggrunden herfor er, at der ikke har været et tilstrækkeligt antal sager til, at alle amter har kunnet opbygge det nødvendige faglige vidensgrundlag til at kunne behandle sagerne.

Det var ikke hensigten, at ordningen med indkaldelse til central godkendelse skulle være permanent. Der blev derfor nedsat en arbejdsgruppe den 27. august 1998 bestående af Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner og Miljø- og Energiministeriet, med det kommissorium at undersøge mulighederne for at ændre fordelingen af kompetence til at træffe afgørelse i sager om genteknologisk produktion mellem amterne og den centrale myndighed. Resultatet af arbejdsgruppens arbejde er samlet i "Redegørelse for arbejdsgruppe vedrørende genteknologisk produktion" af den 25. august 1999.

I redegørelsen indstillede Amtsrådsforeningen, at kompetencen mellem amterne og Miljø- og Energiministeriet skulle deles. Amterne ville herefter alene tage sig af godkendelsen af installationer til produktion ved anvendelse af genetisk modificerede organismer, hvorefter selve den genetisk modificerede organisme skulle godkendes centralt. Baggrunden herfor var, at antallet af sager om produktion er begrænset og sagerne skævt fordelt blandt amterne, hvorfor amterne ikke så sig i stand til at opbygge og opretholde den nødvendige ekspertise på området til at kunne behandle den samlede godkendelse alene.

Det var imidlertid ministeriets og erhvervets opfattelse, at det ville være mest hensigtsmæssigt med én godkendelsesmyndighed. Baggrunden herfor var et ønske om at undgå en yderligere bureaukratisering af godkendelsesprocessen og et dermed øget ressourceforbrug. Endvidere ville én godkendelsesmyndighed være ensbetydende med en hurtigere sagsbehandling og en bedre udnyttelse af eksisterende myndighedsekspertise. Endelig vil en sådan opdeling af godkendelseskompetencen ikke være forenelig med intentionen bag Direktiv 90/219/EØF, som senest ændret ved Direktiv 98/81/EF af 26. oktober 1998 om indesluttet anvendelse med genetisk modificerede mikroorganis-